

Sygn. akt: I C 314/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 marca 2017 r.

Sąd Rejonowy w Garwolinie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Agnieszka Basek
Protokolant:	Stażysta Olga Kuszmerek

po rozpoznaniu w dniu 9 marca 2017 r. w Garwolinie

sprawy z powództwa Ł. J.

przeciwko M. Ż. (1)

o zapłatę kwoty 313 zł

powództwo oddała.

Sygn. akt I C 314/16

UZASADNIENIE

Pozwem w postępowaniu uproszczonym upominawczym z dnia 13.01.2016 r. Ł. J. wniósł o zasądzenie od pozwanego M. Ż. (2) kwoty 312,50 zł wraz odsetkami ustawowymi od dnia 12.09.2014 r. do dnia zapłaty oraz zasądzenie kosztów procesu.

Sąd Rejonowy w Garwolinie wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym. Powyższy nakaz zaskarżył w całości pozwany wnosząc o oddalenie powództwa. W sprzeciwie pozwany wskazał, iż paszy nie otrzymał i w związku z tym żądanie zapłaty jest bezzasadne.

W toku procesu powód reprezentowany przez zawodowego pełnomocnika popierał powództwo.

Pozwany podtrzymywał stanowisko ze sprzeciwu wnosząc o oddalenie powództwa.

Sąd Rejonowy ustalił i zważył, co następuje:

Powód Ł. J. prowadzi działalność gospodarczą w zakresie sprzedaży hurtowej zboża, nieprzetworzonego tytoniu i pasz - wydruk z Centralnej Ewidencji i Informacji o działalności gospodarczej RP k. 7.

W dniu 28.08.2014 r. wystawiony został paragon nr (...) przez powoda prowadzącego działalność gospodarczą dla pozwanego M. Ż. (2). W paragonie wskazana została nazwa towaru / usługi (...) Granulat worki A50, waga 0,25 tony, wartość brutto 312,50 zł. Wskazany został termin płatności kwoty 312,50 zł przelewem dacie 11.09.2014 r. Odbiór powyższego paragonu nie został potwierdzony przez pozwanego podpisem. Nie zamieszczono na nim informacji odnośnie odbioru towaru wymienionego w paragonie- paragon k. 8.

Przed wytoczeniem powództwa powód skierował do pozwanego wezwanie do zapłaty z dnia 27.11.2015 r. – ostateczne przedsądowe wezwanie do zapłaty k. 9, potwierdzenie nadania k. 10.

Powód nie dysponuje dokumentem potwierdzającym dostarczenie paszy do pozwanego – okoliczność bezsporna.

P. miała być dostarczona przez pracownika pozwanego K. P.. Dostarczenie paszy było potwierdzane dowodem wydania tzw. w – z. P. miała zostać dostarczona przez świadka K. P., który nie pamięta kto ją odebrał. Pozwany M. Ż. (2) za dostarczoną paszę płacił gotówką albo przelewem. Dokument w/z był wystawiany na potwierdzenie dostarczenia towaru. W/z był księgowany w systemie księgowym powoda. Jeżeli nikogo nie było w domu towar był zostawiany bez potwierdzenia. Świadek nie pamięta czy pasza objęta paragonem z dnia 28.08.2014 r. była zostawiona bez potwierdzenia. Dowód w/z odebrał albo pozwany albo jego matka . Świadek K. P. nie pracuje u powoda od 2 lat- zeznania świadka K. P. k. 49v.

Pozwany współpracował z powodem przez około 1-1,5 roku, kupował u niego paszę dla bydła. Po otrzymaniu wezwania do zapłaty pozwany kontaktował się telefonicznie z firmą powoda w W. i w L.. Udzielono mu odpowiedzi, że nie wiedzą nic na temat należności. Prosił telefonicznie o przesłanie mu dowodu wydania towaru. Firma nie posiadała dowodu wydania i nie został on pozwanemu przesłany. Bez względu na to czy płatność była dokonywana przelewem czy gotówką był wystawiany dokument w/z który podpisywał kupujący – pozwany i kierowca – pracownik powoda. Dokument w/z był wystawiany w dwu egzemplarzach. Kierowca nie miał możliwości wydrukowania paragonu będąc w terenie z paszami. Paragon nie mógł być wydrukowany wcześniej z uwagi na to, że nie było wiadomo czego ma paragon dotyczyć, co będzie przedmiotem zakupu przez określoną osobę. Pozwany M. Ż. (2) wiedział w jakich dniach kierowca z firmy powoda rozwozi towar i pozostawał wtedy w domu, żeby coś kupić jeżeli potrzebował- zeznania pozwanego M. Ż. (2) k. 58-58v.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dowodu z dokumentu oraz zeznań świadka K. P. i zeznań pozwanego M. Ż. (2).

Sąd pominął dowód z zeznań powoda w charakterze strony gdyż powód zobowiązany do osobistego stawiennictwa nie stawił się na termin rozprawy.

Zgodnie z art. 6 kc ciężar udowodnienia faktu obciąża stronę która wywodzi z niego skutki prawne.

Z kolei zgodnie z art. 232 zd. 1 kpc strony są obowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne.

„Przez umowę sprzedaży sprzedawca zobowiązuje się przenieść na kupującego własność rzeczy i wydać mu rzecz, a kupujący zobowiązuje się rzecz odebrać i zapłacić sprzedawcy cenę- art. 353 kc”.

W sprawie niniejszej powód reprezentowany przez zawodowego pełnomocnika nie udowodnił, że pasza objęta paragonem wystawionym w dniu 28.08.2014 r. została wydana pozwanemu.

Zauważyć należy, że świadek K. P. zeznaje z jednej strony, że pasza została dostarczona do miejsca zamieszkania pozwanego, ale jednocześnie świadek nie pamięta czy ktoś ją odebrał, czy też została zostawiona bez potwierdzenia. Świadek potwierdził, że na potwierdzenie odbioru paszy był wystawiany dokument w/z.

Zdaniem Sądu zeznania świadka K. P. nie są na tyle stanowcze, żeby uznać je za wystarczający dowód na wykazanie faktu wydania paszy pozwanemu.

Pozwany M. Ż. (2) od początku stanowczo zaprzecza, żeby przedmiotowa pasza była mu dostarczona.

Kluczowym dowodem w niniejszej sprawie jest dokument w/z, który jednoznacznie potwierdzałby wydanie paszy pozwanemu.

W toku sprawy powód nie złożył dokumentu w/z, nie twierdził, że dokument taki został wystawiony.

Z uwagi na nieudowodnienie wydania paszy w dniu 28.08.2014 r. pozwanemu Sąd powództwo oddalił.

W przypadku bowiem niewydania towaru pozwany nie ma obowiązku dokonywać za niego zapłaty ceny.

Z podniesionych względów Sąd na podstawie art. 353 kc w zw. z art. 6 kc orzekł jak w wyroku.